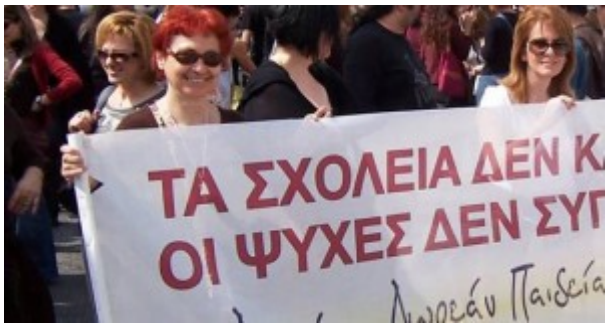
ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Γράφει η **Ζέττα Μελαμπιανάκη***

Το καλοκαίρι φέτος ήταν θερμό. Στις αρχές Ιουλίου, η **«μάχη για τη ΔΕΗ»** έμοιαζε να είναι το κρίσιμο σημείο σύγκρουσης για το κίνημα. Όμως, στις 4 Ιουλίου, πριν καλά καλά ξεκινήσει η απεργία, η κυβέρνηση **επιστράτευσε τους απεργούς της ΓΕΝΟΠ.**

Παρά τις ηχηρές δηλώσεις συνδικαλιστικών στελεχών, και τις ελπίδες που είχαν δημιουργήσει ότι θα δοθεί επιτέλους μια σοβαρή μάχη, η ηγεσία της ΓΕΝΟΠ υποχώρησε σαν «χάρτινη τίγρη» μπροστά στην επιστράτευση και ανέστειλε την απεργία, προκαλώντας απογοήτευση αλλά και ερωτηματικά για το ρόλο που μπορούν να έχουν πλέον τα συνδικάτα αν συνεχίσουν να ακολουθούν μια τακτική «συμμόρφωσης» απέναντι σε μια κυβέρνηση που αντιμετωπίζει κάθε (εν δυνάμει) σοβαρή απεργία με επιστρατεύσεις.

Στη συνέχεια, όμως, είχαμε κάποια ελπιδοφόρα δείγματα μιας μικρής ανάκαμψης του κινήματος.

Το πρώτο παράδειγμα, ήρθε από τον ιδιωτικό τομέα και ήταν η απεργία των εργαζόμενων στην **Cosco** που ξέσπασε το πρωί της Παρασκευής 18/7. Η «παράνομη», αυθόρμητη, «άγρια» απεργία, προέκυψε από την έκρηξη οργής των εργαζομένων για τις μεσαιωνικές συνθήκες εργασίας στο κάτεργο της Cosco. Δεν είχαν καν σωματείο για να κηρύξει την απεργία, αλλά με αποφασιστικότητα, μαχητικότητα, μαζική συμμετοχή και την αλληλεγγύη όλων, οι εργαζόμενοι στην Cosco κατάφεραν να νικήσουν.

Στο τέλος Ιουλίου, οι **καθαρίστριες του Δρομοκαΐτειου Ψυχιατρικού Νοσοκομείου,** νίκησαν και ανέτρεψαν τις αποφάσεις για την απόλυσή τους.

Οι **καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών** μαζί με **διαθέσιμους εκπαιδευτικούς και σχολικούς φύλακες,** μέτρησαν στις 14 Αυγούστου 100 μέρες κατάληψης έξω από το υπουργείο Οικονομικών στην Καραγιώργη Σερβίας και συνεχίζουν έχοντας γίνει σύμβολο αγώνα.

Το κίνημα ενάντια στην κατάργηση της **Κυριακάτικης αργίας,** δεν το έβαλε κάτω. Με διαρκείς κινητοποιήσεις, με μαχητικότητα και επιμονή, σημειώνει σχετική επιτυχία ενάντια στη λειτουργία των καταστημάτων τις Κυριακές.

Οι κινητοποιήσεις των απολυμένων της **Coca-Cola** που προπαγανδίζουν εμπάργκο στα προϊόντα της μέχρι να επαναλειτουργήσει το εργοστάσιο της Θεσσαλονίκης, με την επιμονή και τη διάρκειά τους, έχουν επίσης μια σχετική επιτυχία και έχουν ενοχλήσει την πολυεθνική, που προσπαθεί να τους σταματήσει με δικαστικά μέσα.

Όλες αυτές οι κινητοποιήσεις, έχουν τα στοιχεία της επιμονής, διάρκειας, μαζικότητας, καθώς επίσης και το στοιχείο της διεκδίκησης «στα όρια του νόμου».

Η μάχη ενάντια στην αξιολόγηση στο Δημόσιο

Το κίνημα ενάντια στην αξιολόγηση στο δημόσιο, εντάσσεται σε αυτό το μικρό θερινό κύμα. Με μαζικότητα, επιμονή, αποφασιστικότητα, διάρκεια και αυτό το κίνημα, κέρδισε μια μικρή νίκη. Ανάγκασε την κυβέρνηση σε μια μερική έστω υποχώρηση και κέρδισε τον αναγκαίο χρόνο για να δοκιμαστεί -σήμερα- αν είναι εφικτό να οργανωθεί μια γενική νικηφόρα αντεπίθεση του κινήματος για την κατάργηση των νόμων της αξιολόγησης, για την ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής και της ίδιας της κυβέρνησης του μαύρου μετώπου.

Τον περασμένο Απρίλιο, όταν ξεκίνησε ο αγώνας στο Δημόσιο για την μη εφαρμογή του Νόμου 4250/2014 με την απεργία -αποχή διαρκείας από όλες τις διαδικασίες της αξιολόγησης, τίποτα δεν ήταν δεδομένο και αυτονόητο. Όμως, στις αρχές Αυγούστου, μετά από 5 εγκυκλίους, 4 παρατάσεις προθεσμιών και την προσφυγή στα δικαστήρια, η κυβέρνηση προχώρησε σε τροπολογία για την παράκαμψη της αυτοαξιολόγησης, μια κίνηση που μπορεί να ερμηνευτεί μόνο ως ομολογία της αδυναμίας της.

Σήμερα, σε κανένα χώρο του δημοσίου δεν έχει προχωρήσει η αξιολόγηση, αντίθετα, κοινή διαπίστωση όλων είναι ότι δεν έχει υπάρξει προηγούμενο για τους εργαζόμενους στο Δημόσιο, τόσο μαζικού ξεσπάσματος ανυπακοής, τόσο γενικευμένης μαζικής διαμαρτυρίας με χαρακτηριστικά πολιτικοποίησης της σκέψης, ενοποίησης των κλάδων, ανάκτησης της

συλλογικότητας και της εμπιστοσύνης στη συλλογική δράση.

Η μετάθεση για μια φορά ακόμη των ημερομηνιών και αυτή τη φορά για το Σεπτέμβρη-Οκτώβρη, δίνει τη δυνατότητα να ενοποιηθεί αγωνιστικά όλο το Δημόσιο, αφού από Σεπτέμβρη ξαναμπαίνει στη μάχη ο μεγάλος κλάδος της εκπαίδευσης.

Το μεγάλο κέρδος από την «ανταρσία» του καλοκαιριού στο Δημόσιο, είναι η μαζικοποίηση των Γενικών Συνελεύσεων, η αναζωογόνηση των συνδικάτων, η τόνωση της συλλογικότητας, οι μαζικότατες συσκέψεις Πρωτοβάθμιων Σωματείων, Ομοσπονδιών και Επιτροπών Αγώνα στις οποίες, αν και δεν καταφέραμε να πάρουν αποφασιστικό-συντονιστικό χαρακτήρα, μεταφερόταν η πλούσια εμπειρία από τον ένα χώρο στον άλλο και είχαν ανατροφοδοτικό χαρακτήρα για όλους. Με βάση αυτά τα «κεκτημένα» και τη δυναμική που αναπτύχθηκε, πρέπει να συνεχίσουμε, στα μέτωπα του Σεπτέμβρη, να τολμήσουμε να οργανώσουμε την αντεπίθεση.

Οι **Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις στο Δημόσιο,** παίξαμε σημαντικό ρόλο σε αυτή τη μάχη. Η καθαρή θέση που είχαμε από την αρχή για την κατάργηση του νόμου και τη μη εφαρμογή του στην πράξη με μαζική ανυπακοή, η έμφαση στην ανάγκη αποφάσεων των Γενικών Συνελεύσεων, στην ενεργοποίηση των σωματείων και των επιτροπών αγώνα, η επιμονή στην οργάνωση «από τα κάτω», η έμπρακτη και συστηματική στήριξη των διαθέσεων της βάσης, η μέγιστη αξιοποίηση της δυνατότητας για προωθητικές αποφάσεις «από πάνω», η καθαρότητα στη θέση «συνεχίζουμε ανεξάρτητα από την όποια απόφαση του δικαστηρίου με όπλο και ασπίδα μας τη μαζικότητα», η επιμονή στη σύγκληση συσκέψεων των Πρωτοβάθμιων Σωματείων, Ομοσπονδιών και επιτροπών αγώνα, η αναγνώριση της δυναμικής η στήριξη και η προώθησή της, η επιμονή στην απεργιακή κλιμάκωση, είναι τα χαρακτηριστικά μιας παρέμβασης που είχε σημασία για την εξέλιξη της μάχης. Το μικρό και «νεαρό» δίκτυο των Παρεμβάσεων-Κινήσεων-Συσπειρώσεων και στο λεγόμενο στενό δημόσιο, πρέπει πολύ σύντομα να «μεγαλώσει».

Σήμερα έχουν δημιουργηθεί προϋποθέσεις για να υπάρξει σε όλο το δημόσιο ένα μεγάλο ενιαίο δίκτυο ανεξάρτητων-αυτόνομων-αγωνιστικών- ριζοσπαστικών σχημάτων, που θα ανατρέψει παγιωμένους συσχετισμούς στα πρωτοβάθμια σωματεία και θα εκφράσει τη δυναμική που διαρκώς δημιουργείται, προκαλώντας συνεχείς διασπάσεις και κρίση στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και ειδικότερα στην ΠΑΣΚ και τη ΔΑΚΕ.

Σύντομη ανασκόπηση-Η πρόκληση του Ν. 4250

Τον Μάρτιο του 2014 ψηφίστηκε ο Ν. 4250, για την αξιολόγηση στο Δημόσιο (ΦΕΚ 74, 26/3/2014).

Η αρχική αντίδραση των συνδικάτων ήταν σχετικά χλιαρή. Η ΑΔΕΔΥ μετά από παλινωδίες, προχώρησε σε μια 24ωρη απεργία στις 12 Μάρτη και μια 48ωρη 19-20 Μάρτη την ημέρα της κατάθεσης ψήφισης του νόμου. Το Γενικό Συμβούλιο που έγινε στη συμβολική ημερομηνία της 21 Μάρτη, μια μέρα πριν από τη λήξη των πρώτων διαθεσιμοτήτων στο δημόσιο και με ψηφισμένο το νόμο 4250, αποφάσισε σχεδόν ομόφωνα, την πραγματοποίηση 24ωρης απεργίας μαζί με την ΓΣΕΕ στις 9 Απρίλη.

Οι **Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις στο Δημόσιο,** είχαμε τοποθετηθεί ήδη από τις 20/2 για τη σοβαρότητα του σχεδίου νόμου, σε ανακοίνωση με τίτλο «Ο κοινωνικός δαρβινισμός και η αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων». Στο Γενικό Συμβούλιο της 21/3, προτείναμε την πραγματοποίηση Γενικών Συνελεύσεων σε όλα τα πρωτοβάθμια σωματεία και τις Ομοσπονδίες, με πρόταση για «λουκέτο σε όλο το δημόσιο». Όμως, με την απόφασή για μια 24ωρη απεργία λίγο πριν το Πάσχα, για να μπούμε «αγωνιστικά», στην προεκλογική περίοδο, το Γενικό Συμβούλιο, έστειλε- προς όλους -ένα σαφέστατο μήνυμα αποκλιμάκωσης. Έτσι, η κυβέρνηση ξεκίνησε με πολλές προσδοκίες και μεγάλες φιλοδοξίες την επίθεση αυτή. Η πρώτη εγκύκλιος, προέβλεπε γρήγορους ρυθμούς. Όλη η διαδικασία προγραμματιζόταν να τελειώσει μέχρι τέλος Ιουνίου έτσι ώστε να είναι έτοιμη η δεξαμενή του 15%, για «αξιοποίηση» από το φθινόπωρο!

Στο **ν. 4250,** υπάρχει εκείνη η προκλητική διάταξη, που υπερέβη τις ανοχές ακόμη και των πιο εύπιστων εργαζόμενων στο δημόσιο. Η εισαγωγή της ποσόστωσης σύμφωνα με την οποία το 15% των υπαλλήλων πρέπει να επιλεγούν υποχρεωτικά ως «άχρηστοι», έκανε παραπάνω από προφανές ότι επιχειρείται να δημιουργηθεί μια δεξαμενή εργαζομένων που θα βρίσκονται σε ομηρία και θα προορίζονται για την απόλυση. Η πρώτη ερμηνευτική εγκύκλιος που εκδίδεται με βιασύνη στις 7/4/2014, ορίζει τις πρώτες προθεσμίες έως 28/4 έκδοση της απόφασης επιμερισμού ποσοστών, έως 13/5 σύνταξη της έκθεσης από τον αξιολογούμενο,

έως 28/5 σύνταξη της εισήγησης από τον εισηγητή και έως 30/6 σύνταξη των εκθέσεων αξιολόγησης από τον αξιολογητή και περιγράφει σαφώς ότι:

1. Εισάγονται ανώτατα ποσοστά ανά κλίμακα αξιολόγησης:

α) Με τους βαθμούς 9 έως 10 (ή από 9,1-10) αξιολογείται ποσοστό έως και 25% των υπαλλήλων.

β) Με τους βαθμούς 7 έως 8 (ή από 7,1-8,9) αξιολογείται ποσοστό έως και 60% των υπαλλήλων.

γ) Με τους βαθμούς 1 έως 6 (ή από 1-6,9) αξιολογείται ποσοστό έως και 15% των υπαλλήλων.

2. Για τον επιμερισμό των ποσοστών αξιολόγησης ο Προϊστάμενος της κάθε Γενικής Διεύθυνσης θα λάβει υπόψη του κριτήρια όπως η παραγωγικότητα των υποκείμενων οργανικών μονάδων και τις αρμοδιότητες που έχουν σε σχέση με τις προτεραιότητες της ασκούμενης πολιτικής.

3. Αν ο αξιολογητής δεν εφαρμόσει ο,τι προβλέπεται για τα ανώτατα ποσοστά αριστούχων, μετρίων και κακών υπαλλήλων, διώκεται πειθαρχικά για το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος.

4. Για την αξιολόγηση των Προϊσταμένων Τμημάτων και Διευθύνσεων όμως, τα πράγματα αντιστρέφονται, αφού επιτρέπεται…να είναι «άριστοι» σε ποσοστό 70%.

Αυτές οι διατάξεις του 4250, σε συνδυασμό με το ν.4024/2011, όπου ήδη ορίζεται ότι ο βαθμός συνδέεται με το μισθό και ότι η προαγωγή από τον ένα βαθμό στον άλλο δεν γίνεται αυτόματα, αλλά ακολουθεί ποσοστώσεις, επιχειρούν να διαμορφώσουν και στο δημόσιο ένα περιβάλλον εργασιακών σχέσεων που μοιάζει με ζούγκλα.

Γίνεται εύκολα κατανοητό ότι η επιδίωξη και η φιλοδοξία της κυβέρνησης είναι να πετύχει κάτι πολύ περισσότερο από τη δημιουργία μιας δεξαμενής εργαζομένων για διαθεσιμότητα-απόλυση. Επιδιώκει να εξωθήσει τους εργαζόμενους σε διαρκή ανταγωνισμό μεταξύ τους, τον ένα εναντίον του άλλου, είτε για να διεκδικήσουν να περάσουν στον επόμενο βαθμό (και άρα να πάρουν και τη μικρή αύξηση που αναλογεί), είτε για να μην βρεθούν στην κατηγορία των «άχρηστων» και μελλοντικών απολυμένων. Αυτή η κατάσταση ανταγωνισμού, προωθεί την ατομική «διεκδίκηση» αντί της συλλογικής και μπορεί να οδηγήσει σε διάλυση κάθε

συλλογικότητας στους χώρους δουλειάς. Δηλαδή, να διαλύσει τα – ακόμη ισχυρά αλλά σχετικά απαξιωμένα-συνδικάτα του δημόσιου τομέα, κάτω από το βάρος του ατομικού ανταγωνισμού των μελών τους.

Παράλληλα, τοποθετώντας ως βασικό κριτήριο για την αξιολόγηση δομών και ανθρώπων «τις προτεραιότητες της ασκούμενης πολιτικής», η αξιολόγηση γίνεται μέσο για τον εξευτελισμό και την απαξίωση των εργαζομένων, αφού τους υποχρεώνει σε ανταγωνισμό για το ποιος εφαρμόζει καλύτερα την αντιλαϊκή κυβερνητική πολιτική. Είναι ακόμη εργαλείο αντιδραστικών «αναδιαρθρώσεων» των δομών, επιβραβεύοντας τους υπαλλήλους και τις λειτουργίες του δημοσίου που υλοποιούν τις μνημονιακές πολιτικές Κυβέρνησης, Ευρωπαϊκής Ένωσης και Δ.Ν.Τ. και καταδικάζοντας ταυτόχρονα εκείνες τις δομές και υπηρεσίες που έχουν σχέση με τις κοινωνικές παροχές και την κοινωνική πρόνοια και προστασία.

Η συνειδητοποίηση της προοπτικής ότι η αξιολόγηση, είναι ένας καθαρός τρόπος για απολύσεις χιλιάδων εργαζομένων στο δημόσιο και για εξευτελισμό και απαξίωση των υπολοίπων, δημιούργησε σταδιακά μια πρωτόγνωρη κατάσταση στο λεγόμενο στενό Δημόσιο. Οι μαζικές Γενικές Συνελεύσεις σε όλους τους χώρους, ακόμα και σε υπηρεσίες που γινόταν παλιότερα μόνο εκλογοαπολογιστικές, οι ομόφωνες αποφάσεις άρνησης της εφαρμογής του νόμου, έγιναν σιγά σιγά ο κανόνας.

Η πιο συγκροτημένη αντίσταση και κλίμα γενικευμένης άρνησης υλοποίησης της αξιολόγησης, δημιουργήθηκε στα νοσοκομεία. Στα νοσοκομεία υπήρχε ήδη τραγική έλλειψη προσωπικού λόγω της πολιτικής των μηδενικών προσλήψεων, των ιδιωτικοποιήσεων τομέων, των κλεισιμάτων και των συγχωνεύσεων. Οι σημαντικές δυνάμεις της ΑΡΣΙ και η παρουσία ενός μεγάλου ριζοσπαστικού κομματιού εργαζομένων που έχει «γαλουχηθεί» μέσα από σοβαρές κινηματικές διαδικασίες το προηγούμενο διάστημα (μαζικές γενικές συνελεύσεις, καταλήψεις και οριζόντιου συντονισμούς) έπαιξαν σοβαρό ρόλο στη συγκρότηση της αντίστασης.

Στους Δήμους, τα Δημοτικά Συμβούλια και οι δήμαρχοι (αποχωρούντες και νεοεκλεγμένοι), στη συντριπτική τους πλειοψηφία υποχρεώθηκαν κάτω από την πίεση των σωματείων των εργαζομένων να πάρουν αποφάσεις ότι δεν θα γίνει ο επιμερισμός των ποσοστών και επομένως δεν θα ξεκινήσει η αξιολόγηση. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΠΟΕ-ΟΤΑ, μέχρι και σήμερα, από τους 300 Δήμους, μόνο σε 12 προχώρησε ο επιμερισμός. Η δραστηριοποίηση των πρωτοβάθμιων σωματείων και της Ομοσπονδίας, η απροθυμία των Δημάρχων να «βγάλουν το φίδι από την τρύπα», απέδωσε ένα πρώτο «οχυρό».

Ακόμα πιο εντυπωσιακή όμως, ήταν η εξέλιξη της μάχης στο υπόλοιπο δημόσιο. Εκεί όπου η κυβέρνηση «πόνταρε» τα ρέστα της, επειδή ήξερε ότι πολλά σωματεία και Ομοσπονδίες των Υπουργείων είχαν φθαρεί υπερβολικά από την πολύ στενή σχέση που -παραδοσιακά -είχαν ο καθένας με τον υπουργό «του», όπου υπήρχαν σωματεία που οι πρόεδροί τους ή στελέχη τους είχαν οριστεί Γενικοί Διευθυντές και έπρεπε οι ίδιοι να προχωρήσουν στον επιμερισμό! Η κυβέρνηση πόνταρε σε όλα αυτά, καθώς επίσης και στο ότι ο κόσμος του δημοσίου, εφόσον είναι παραδοσιακά συντηρητικός, τελικά θα υπακούσει. Τα πράγματα όμως δεν εξελίχτηκαν έτσι.

Σήμερα, σε εκατοντάδες ανέρχονται τα Πρωτοβάθμια Σωματεία και οι Ομοσπονδίες που πήραν αποφάσεις να μπλοκάρουν την αξιολόγηση στην πράξη, να μην συμπληρώσουν οι εργαζόμενοι τα φύλλα αυτοαξιολόγησης και να τα παραδώσουν ασυμπλήρωτα στα σωματεία τους.

Σε εκατοντάδες χιλιάδες μετριούνται πλέον τα φύλλα αξιολόγησης που έχουν «συσσωρευτεί» στα γραφεία των σωματείων, είτε γιατί τα παρέδωσαν οι εργαζόμενοι, είτε γιατί «κατασχέθηκαν» με αποφάσεις μαζικών Γενικών Συνελεύσεων. Θλιβερές εξαιρέσεις σε αυτό το κύμα, είναι η Ομοσπονδία του Υπουργείου Άμυνας (ΠΟΕ-ΥΕΘΑ) και η Ομοσπονδία των Τελωνιακών (ΟΤΥΕ), όμως και αυτές έχουν ισχυρές εσωτερικές αντιδράσεις.

Η «έκρηξη οργής» των εργαζόμενων στο δημόσιο, δεν οργανώθηκε μέσα σε μια μέρα. Ήταν μια περίπου τρίμηνη ανοδική διαδικασία, με κλιμάκωση από το τέλος Ιουνίου και μετά, με ορατή δυναμική. Η δυναμική αυτή είναι που δεν επέτρεψε στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να υποχωρήσει και τελικά ανάγκασε το Μητσοτάκη, να ομολογήσει το φιάσκο του νομοθετώντας στις αρχές Αυγούστου την παράκαμψη της αυτοαξιολόγησης και την υποτιθέμενη ακύρωση των επιπτώσεων της για φέτος, με την ελπίδα να κατευνάσει τις αντιδράσεις.

Πώς πάμε παρακάτω

Στις 21 Αυγούστου, το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ, επαναπροκήρυξε την απεργία-αποχή, επεκτείνοντάς την και στην εκπαίδευση και στους ΟΤΑ.

Η απόφαση είναι:

1) **Την προκήρυξη Απεργίας – «Αποχής»:**

i) από όλες τις διαδικασίες που σχετίζονται με την αξιολόγηση στο Δημόσιο, σε όλα τα επίπεδα αυτής και συγκεκριμένα, αλλά όχι περιοριστικά:

(α) από την έκδοση αποφάσεων επιμερισμού των ποσοστώσεων του άρθρου 7 παρ.5 του π.δ. 318/1992.

(β) από τη σύνταξη και υποβολή εκθέσεων αυτοαξιολόγησης.

(γ) Από τη σύνταξη και υποβολή εισηγήσεων αξιολόγησης (άρθρο 14 του π.δ. 318/1992).

(δ) από τη σύνταξη και υποβολή εκθέσεων αξιολόγησης (άρθρο 14 του π.δ. 318/1992).

(ε) από τη συμμετοχή σε Ειδικές Επιτροπές Αξιολόγησης σε κάθε Υπουργείο (άρθρο 24 του π.δ. 318/1992).

(στ) οποιαδήποτε άλλη ενέργεια, που συνάπτεται με τη διαδικασία αυτή, όπως παροχή στοιχείων από τις Διευθύνσεις Διοικητικού/Προσωπικού κλπ

ii) **Από όλες τις διαδικασίες υλοποίησης της ατομικής αξιολόγησης** (ΠΔ 152/13) των εκπαιδευτικών, αλλά και της αυτοαξιολόγησης – αξιολόγησης της σχολικής μονάδας και κάθε διαδικασία αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου που πραγματοποιείται σε υλοποίηση του σχετικού νομοθετικού πλαισίου
(ν. 4024/11, ν. 4142/13, ΠΔ 152/13, ν. 3848/10, ν. 3679/10).

iii) **Από όλες τις διαδικασίες επαναπροσδιορισμού** με νέα κριτήρια της μετατροπής των συμβάσεων ορισμένου σε αορίστου χρόνου του Ν. 4250/14.

Η απεργία θα ξεκινήσει την 30η Αυγούστου 2014 και θα διαρκέσει έως την 1η Νοεμβρίου 2014.

Επίσης, το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ της 21/8 πήρε μια πολύ σημαντική απόφαση. Να γίνει το καταστατικό-οργανωτικό συνέδριο της ΑΔΕΔΥ στις 15-16 Δεκέμβρη 2014. Αυτή ήταν η απόφαση του προηγούμενου συνεδρίου της ΑΔΕΔΥ, για να αλλάξει το καταστατικό και να γίνει εγγραφή των συμβασιούχων και όλων των ελαστικών μορφών εργασίας.

Στο αυτό το Γενικό Συμβούλιο, καταθέσαμε (μαζί με την Ταξική Πορεία-ΕΡΓΑΣ και την Ανεξάρτητη Ενωτική Εκ-Κίνηση) το παρακάτω πλαίσιο-πρόγραμμα δράσης:

ΚΟΙΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΝ:
Ανεξάρτητη Ενωτική Εκ-Κίνηση Δημοσίων Υπαλλήλων -ΕΡΓΑΣ-ΤΑΞΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ-ΚΙΝΗΣΕΙΣ-ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ στο ΔΗΜΟΣΙΟ
προς το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ της 21-8-2014

Οι σχεδιασμοί της κυβέρνησης στοχεύουν σε ένα «νέο δημόσιο» με ιδιωτικοποίηση υπηρεσιών, χιλιάδες απολύσεις και ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, νέες μειώσεις μισθών, δημόσιοι υπάλληλοι υποταγμένοι στις «προτεραιότητες της ασκούμενης πολιτικής», ένα «νέο δημόσιο» πιο ακριβό και δυσπρόσιτο για τον πολίτη, χωρίς κοινωνικές υπηρεσίες, που θα καλύπτει μόνο τις υπηρεσίες που δεν θέλουν να πάρουν οι ιδιώτες. Με διαλυμένη και συρρικνωμένη κάθε δημόσια δομή όπως υγεία, παιδεία, ασφάλιση, πρόνοια, πολιτισμό, και μόνες δομές τους κατασταλτικούς μηχανισμούς, τις υπηρεσίες εξυπηρέτησης των «επενδυτών» και του ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας. Ένα Δημόσιο προσανατολισμένο αποκλειστικά στις ανάγκες του κεφαλαίου. Γι αυτό, η μάχη για την υπεράσπιση του δημόσιου χαρακτήρα των δομών και υπηρεσιών, αφορά όλους τους εργαζόμενους.

Γι αυτό, οι σχεδιασμοί της κυβέρνησης για το επόμενο διάστημα πρέπει να μας βρουν απέναντι. Δεν περιμένουμε. ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ!

Να ενωθούν όλοι οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο, σε ένα αποφασιστικό αγώνα για:

1. Ανατροπή όλων των νόμων για την αξιολόγηση (4250/2014, ΠΔ 152/2013, Ν.3848, Ν.4024/2011).

2. Επαναπρόσληψη όλων των απολυμένων-κάλυψη όλων των αναγκών των υπηρεσιών με μόνιμο προσωπικό.

3. Καμιά νέα μείωση μισθού-Να ζούμε με αξιοπρέπεια από μισθούς και συντάξεις.

4. Όχι στην αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης. Δημόσια –δωρεάν ασφάλιση και περίθαλψη.

Γι αυτό προτείνουμε:

· Κατεύθυνση παρατεταμένης απεργιακής σύγκρουσης με την πολιτική Κυβέρνησης – ΕΕ – ΔΝΤ Κεφαλαίου. Καμιά αυταπάτη-οι νόμοι καταργούνται στα πεζοδρόμια. Για την ανατροπή όλων των σχεδιαζόμενων νέων μέτρων (διάλυση εργασιακών σχέσεων, ιδιωτικοποιήσεις, χτύπημα εισοδήματος, νέο μισθολόγιο συνδεδεμένο με την αξιολόγηση, φορολογία, διάλυση συνδικαλιστικών ελευθεριών, αντιασφαλιστική επιδρομή, τσεκούρωμα των συντάξεων διάλυση ταμείων κλπ).

· Θεωρούμε απαραίτητη και δεδομένη την επαναπροκήρυξη της απεργίας-αποχής από όλα τα στάδια της αξιολόγησης, την επέκτασή της στην εκπαίδευση αλλά και στους ΟΤΑ για την μη παροχή στοιχείων στους ελεγκτές δημόσιας διοίκησης για τον επανέλεγχο των μονιμοποιήσεων.

· Δεν αρκεί όμως η κατεύθυνση της απεργίας-ανυπακοής για την ανατροπή των κεντρικών επιλογών του συστήματος. Χρειάζεται σχέδιο και προοπτική.

<u>Γι αυτό προτείνουμε:</u>

Κύκλο Γενικών Συνελεύσεων σε όλο το Δημόσιο με πρόταση από το Γενικό Συμβούλιο για επαναλαμβανόμενες (48ωρες, 3ημερες κλπ) απεργιακές κινητοποιήσεις, με ημερομηνία έναρξης το τρίτο δεκαήμερο του Σεπτέμβρη.

Τις αποφάσεις των Πρωτοβάθμιων Σωματείων και Ομοσπονδιών θα επικυρώσει το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ που θα συγκληθεί το δεύτερο δεκαήμερο του Σεπτέμβρη. Σε αυτό το πλαίσιο, εντάσσουμε και όποια άλλη απεργιακή κινητοποίηση όπως για παράδειγμα η απεργία στις 23 Σεπτέμβρη για τη στήριξη των αγωνιζόμενων καθαριστριών και την επαναπρόσληψη όλων των απολυμένων.

Καλούμε να συγκροτηθούν Συντονισμοί Πρωτοβάθμιων Σωματείων σε τοπικό επίπεδο.

Να συγκληθεί άμεσα η σύσκεψη των Πρωτοβάθμιων Σωματείων,

Ομοσπονδιών και Επιτροπών Αγώνα.

Η πρόταση αυτή, (που δεν έγινε δεκτή από το ΓΣ το οποίο αποφάσισε εξουσιοδότηση της ΕΕ για μια 24ωρη πανεργατική απεργία), δείχνει προς μια συγκεκριμένη κατεύθυνση για το αμέσως επόμενο διάστημα: να επιχειρήσουμε την οργάνωση μιας συγκροτημένης αντεπίθεσης.

Τα μέτωπα που έχουμε μπροστά μας

Οι σχεδιασμοί της κυβέρνησης για διάλυση των κοινωνικών δομών και παράδοση των πάντων στο ιδιωτικό κεφάλαιο, δεν έχουν τέλος.

1. Ανοίγει ξανά το μέτωπο της «περαιτέρω ελαστικοποίησης» των εργασιακών σχέσεων. Ενδεικτική είναι η πρόθεση της κυβέρνησης για διάλυση του ΟΑΕΔ, που ήρθε στη δημοσιότητα και υποτίθεται ότι διαψεύστηκε. Πρόκειται για σκανδαλώδη, σαρωτική προώθηση των ιδιωτικών εταιρειών με ενοικιαζόμενους εργαζόμενους χωρίς δικαιώματα και με μισθούς πείνας, οι οποίες εταιρείες θα αναλάβουν να διαχειρίζονται –επιδοτούμενες- τα κονδύλια ΕΣΠΑ. Επομένως, μια ενδεχόμενη διάλυση του ΟΑΕΔ, δεν αφορά μόνο τους ίδιους τους εργαζόμενους του, μεγάλο μέρος των οποίων θα κινδυνέψει με διαθεσιμότητα-απόλυση. Αφορά όλους τους εργαζόμενους, γιατί θα είναι μεγάλο χτύπημα συνολικά για τις εργασιακές σχέσεις.

2. Η μάχη για την αξιολόγηση σε όλο το δημόσιο, και στην εκπαίδευση πρέπει να συνεχιστεί με αίτημα την κατάργηση των νόμων για την αξιολόγηση που έχουν στόχο την καταστροφή των κοινωνικών δομών και την απόλυση των εργαζόμενων. Αυτή η μάχη, διευκολύνεται με την επαναπροκήρυξη της απεργίας-αποχής. Όμως, είναι φανερό, ότι δεν αρκεί πλέον η απεργία-αποχή, αφού ιδιαίτερα στο δημόσιο, το μαζικό της σκέλος δηλαδή η αποχή από την αυτοαξιολόγηση, ουσιαστικά έχει παρακαμφθεί από την τροπολογία Μητσοτάκη.

3. Το μέτωπο ενάντια στις απολύσεις και τις διαθεσιμότητες, είναι ανοιχτό. Το σχέδιο «Εθνική Στρατηγική για τη Διοικητική Μεταρρύθμιση 2014-2016» που είχε παρουσιάσει ο Μητσοτάκης στις 2/4, προβλέπει ότι ο **αριθμός των απολύσεων στο δημόσιο,** συνολικά μέχρι το τέλος του 2014, παραμένει **15.000** ενώ, το πρώτο τρίμηνο του 2015 έχουν συμφωνηθεί με την τρόικα **επιπλέον 2.000,** κυρίως μέσω οργανισμών με μείωση δομών. Το νέο μέτωπο που έχει ανοίξει με τον «επανέλεγχο» των μονιμοποιήσεων των 35.000 ΙΔΑΧ του δημοσίου, με τους ελεγκτές δημόσιας διοίκησης να επιχειρούν επιδρομές αυτή την περίοδο

για να πάρουν στοιχεία από τους ΟΤΑ, είναι πολύ σημαντικό. Η δυναμική αντιμετώπισή τους από τα σωματεία των ΟΤΑ, μπορεί να ενισχυθεί από την απεργία-αποχή που προκηρύχτηκε στις 21 Αυγούστου. Όμως, η ακύρωση των διαθεσιμοτήτων και η επαναπρόσληψη των απολυμένων απαιτούν μεγαλύτερο σχεδιασμό.

4. Το νέο μισθολόγιο και η σύνδεση του μισθού με την αξιολόγηση, είναι μπροστά μας και έχει τον ίδιο στόχο που είχε και ο 4250, δηλαδή τη **διάσπαση των εργαζόμενων.** Σύμφωνα με τα φιλικά στην κυβέρνηση ΜΜΕ, σε γενικές γραμμές οι πυλώνες στους οποίους στηρίζεται το νέο μισθολόγιο είναι η διεύρυνση της μισθολογικής διαφοράς μεταξύ των υπαλλήλων ΠΕ και ΤΕ και των υπόλοιπων υπαλλήλων ΔΕ και ΥΕ. Προβλέπεται επίσης «ξεπάγωμα» μισθολογικών προαγωγών, και κίνητρο απόδοσης για όσους βέβαια «περνούν» στην αξιολόγηση. Η καθήλωση των αποδοχών των ΔΕ και ΥΕ, θα έρθει και με την αύξηση του ελάχιστου χρόνου παραμονής στα μισθολογικά κλιμάκια κατά δύο έτη. Επίσης, οι νεοπροσλαμβανόμενοι υπάλληλοι θα έχουν πρώτο μισθό **585 ευρώ το μήνα μικτά** (όσοι είναι άνω των 25) και **510 ευρώ το μήνα μικτά** όσοι είναι κάτω των 25 ετών. Μετά την πάροδο του έτους θα αξιολογείται η απόδοσή τους και εφόσον κρίνονται κατάλληλοι τότε θα γίνεται κανονική πρόσληψη με αποδοχές δημόσιου τομέα (780 ευρώ το μήνα μικτά).

Μας λένε δηλαδή, ότι θα μειωθούν οι αποδοχές των υπαλλήλων Δευτεροβάθμιας και Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης και των νεοδιόριστων, αλλά, τα χρήματα που θα «εξοικονομηθούν» από τη μείωση θα δοθούν ως αύξηση στους υπαλλήλους ΠΕ και ΤΕ!

Έχουμε λοιπόν μια νέα προσπάθεια «διαίρει και βασίλευε», από την πλευρά της κυβέρνησης. Ξεκινά ένα νέο κύκλο μείωσης των αποδοχών στο δημόσιο, κλείνοντας το μάτι στους ΠΕ και ΤΕ, ενώ ταυτόχρονα, στέλνει τους μισθούς των νεοπροσλαμβανόμενων να προσεγγίζουν τους μισθούς των «ωφελούμενων».

Οι αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων στα 4 χρόνια του Μνημονίου έχουν περικοπεί κατά 40% περίπου. Το «νέο μισθολόγιο», ανεξάρτητα από το περιτύλιγμα που του δίνουν τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ, έχει συγκεκριμένη κατεύθυνση: στο σχέδιο «Εθνική Στρατηγική για τη Διοικητική Μεταρρύθμιση 2014-2016» που είχε παρουσιάσει ο Μητσοτάκης στις 2/4, εξαγγέλλεται καθαρά η «προσαρμογή» του ενιαίου μισθολογίου στην «επίδοση» των εργαζομένων, που θα ισχύσει από το Γενάρη του 2015.

Όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται, ο δημόσιος τομέας, «συμβάλλοντας στη δημοσιονομική βιωσιμότητα, θα πάψει να παράγει ελλείμματα», αλλά θα παρέχει υπηρεσίες με «ελαχιστοποίηση του κόστους». Μετά τη μείωση δομών και διευθυντικών θέσεων **κατά το**

1/3, μέσω των οργανισμών, το νέο ενιαίο μισθολόγιο, στη βάση της αρχής της «οικονομικότητας», θα συνδέει το κόστος μισθοδοσίας με τις δυνατότητες του προϋπολογισμού. Απολαβές, **«με κριτήριο τη δημοσιονομική βιωσιμότητα»,** ανάλογα με προσόντα, «απόδοση», θέση. «Σε κάθε υπουργείο θα αποδοθούν συγκεκριμένα ποσά για σκοπούς μισθοδοσίας, τα οποία θα καλύπτουν το μέγιστο επιτρεπόμενο αριθμό προσωπικού που θα έχει προκαθοριστεί».

Σύμφωνα λοιπόν με τον ίδιο το Μητσοτάκη, αυτό που σχεδιάζεται είναι ο «εξορθολογισμός» του μισθολογίου των δημοσίων υπαλλήλων, με στόχο «τη βέλτιστη και πιο ορθολογική αξιοποίηση της συνολικής ετήσιας μισθολογικής δαπάνης του Δημοσίου», η οποία μεταξύ 2009 και 2013 έχει ήδη μειωθεί κατά **8,75 δισ. ευρώ** (από 24,5 δισ. ευρώ το 2009 σε 15,75 δισ. ευρώ σήμερα).
Ένα είναι σίγουρο: το «νέο» μισθολόγιο θα μειώσει τις αποδοχές όλων μας. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι την περίοδο της συζήτησης του μισθολογίου του 4024/2011, η συντριπτική πλειοψηφία των συνδικαλιστών της – τότε – ΠΑΣΚ, ισχυριζόταν ότι πολλοί κλάδοι του δημοσίου που είναι χαμηλόμισθοι, όπως πχ οι εκπαιδευτικοί, θα πάρουν αυξήσεις με το νέο μισθολόγιο. Δεν πέρασε πολύς καιρός για να αποδειχτεί το ψέμα και η απάτη.

Δεν πρέπει να επιτρέψουμε στην κυβέρνηση να διασπάσει τους εργαζόμενους στο δημόσιο νομιμοποιώντας ταυτόχρονα τη σύνδεση του μισθού με την αξιολόγηση. Έχει έρθει η ώρα να διεκδικήσουμε αυξήσεις για να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας.

5. Επίκειται νέα επίθεση στο ασφαλιστικό. Το προσχέδιο της μελέτης του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών (ΚΕΠΕ) που δόθηκε στη δημοσιότητα τον περασμένο μήνα, περιγράφει με αρκετά μεγάλη ακρίβεια το περίγραμμα των νέων αντιδραστικών αλλαγών στο ασφαλιστικό. Το χρονοδιάγραμμα των αλλαγών (σύμφωνα με τον υπ. Εργασίας) είναι: τα νέα μέτρα θα οριστικοποιηθούν τον Σεπτέμβριο, θα ψηφιστούν τον Οκτώβριο και θα ισχύσουν από τον Ιανουάριο του 2015.

Η νέα ασφαλιστική αντιμεταρρύθμιση περιλαμβάνει:

· Ενοποιήσεις Ταμείων.

· Ενοποιήσεις (προς το χειρότερο) των όρων και των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης. Κατάργηση όλων των λεγόμενων πρόωρων συντάξεων. Στα μέτρα που συζητιούνται, είναι και η πλήρη κατάργηση όλων των συνταξιοδοτήσεων για ηλικίες κάτω των 62 ετών, η νέα μείωση των συντάξεων λόγω πρόωρης εξόδου, πέραν του 6% για κάθε χρόνο πριν το γενικό

όριο που ισχύει σήμερα.

· Καθιέρωση ενιαίων όρων ασφάλισης για όλους, με εξίσωση προς τα κάτω και νέες περικοπές συνταξιοδοτικών παροχών (σε κύριες και επικουρικές). Καθιέρωση ενιαίων εισφορών αλλά και ενιαίων παροχών στο σύνολο των ασφαλισμένων, είτε απασχολούνται στον ιδιωτικό τομέα είτε σε ΔΕΚΟ, τράπεζα ή σε επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα. Είναι απολύτως βέβαιο ότι η «ενιαιοποίηση» θα γίνει προς τα κάτω δηλαδή με την εξομοίωση των υψηλότερων παροχών με τις χαμηλότερες.

· Αλλαγές στο σύστημα είσπραξης των εισφορών με ορίζοντα το 2017, οπότε οι αντίστοιχοι μηχανισμοί θα ενσωματωθούν στις εφορίες.

· Επανάκριση όλων των κοινωνικών πόρων που χρηματοδοτούν το ασφαλιστικό σύστημα (μειώσεις των εσόδων στο ασφαλιστικό σύστημα με την κατάργηση των κοινωνικών πόρων όπως φόροι υπέρ τρίτων).

Ως «κεντρική φιλοσοφία» του νέου Ασφαλιστικού, προβάλλεται η διασφάλιση της λεγόμενης οικονομικής αυτοδυναμίας του, δηλαδή η απόσυρση του κράτους από την χρηματοδότηση των ασφαλιστικών ταμείων. Όπως είναι κατανοητό και στους πλέον αφελείς, αυτό σημαίνει δραματική μείωση των παροχών, για να φτάσουν στα όρια των εισπράξεων από εισφορές.

Η οριστική μελέτη του ΚΕΠΕ, θα γίνει γνωστή το αμέσως επόμενο διάστημα, θα επιχειρήσει να δώσει την «επιστημονική τεκμηρίωση» στην κατεύθυνση αυτών των αντιδραστικών αλλαγών.

Το επόμενο διάστημα, λοιπόν, μια και μόνο μπορεί να είναι η κατεύθυνση: να επιχειρήσουμε να σχεδιάσουμε και να ξεκινήσουμε μια σοβαρή αντεπίθεση του εργατικού κινήματος. Αξιοποιώντας την εμπειρία και τη δυναμική από τη «μάχη του καλοκαιριού» ενάντια στην αξιολόγηση στο δημόσιο και την αυτοπεποίθηση που αυτή έδωσε, να προχωρήσουμε, όλοι οι εργαζόμενοι στο δημόσιο, μαζί, σε ένα σχεδιασμένο και σοβαρό απεργιακό αγώνα διαρκείας, αξιοποιώντας όλες τις μορφές, με στόχο να ακυρώσουμε στην πράξη την πολιτική του μαύρου μετώπου κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ, να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και την πολιτική της.

***Εκπρόσωπος των Παρεμβάσεων-Κινήσεων-Συσπειρώσεων στην Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ**